

Tisztelt Gyermelyi Lakosok!

2012. szeptember 9-én nagyszámú ünneplő és emlékező közönséggel, vendégekkel tartottuk a „Nemzeti Összetartozás” Emlékmű és az áthelyezett I. és II. világháborús emlékművek avatási ünnepségét.

A rendezvény az összefogás jegyében zajlott Erdélyből, Délvidékről, Felvidékről és Kárpátaljáról ünnepségünkre érkezett delegációk részvételével.

Nálunk járt

- Beregszász képviselőjében Nagy Béla a Kárpátaljai Református Egyház főgondnoka, a Zsinat világi elnöke
- Csantavér polgármestere Murinyi Tibor
- Izsa polgármestere, Domin István,
- Kürt polgármestere Téglás János
- Székelyhíd polgármestere Béres Csaba
- Oláh Emil tábori lelkész

A delegációk már délelőtt megérkeztek, a Palota Panzióban fogadtuk őket. Beszélgetéssel, ismerkedéssel telt a délelőtt, amit rövid séta, ebéd követett a Malom vendéglőben, majd a kávé a polgármesteri hivatalban fogyasztottuk el.

Kellemes, szeretettel teli légkör alapozta meg a délutáni ünnepélyt.

Az ünnepély, a község határon belüli, azon túli, sőt országhatáron túli összefogásnak köszönhetően meghatóan szép volt.

Aláírtuk az együttműködési szándéknyilatkozatot és elültettük az összetartozás fáját, melynek gyökeréhez minden polgármester hozott hazai földet. Fülöp Laci bácsi zarándokúton járt a Don kanyarban (édesapja soha nem tért onnan vissza!) Az onnan hozott földet és vizet helyezte el a fa gyökereihez.

A falu két harangjának kíséretében elhangzottak az I. és II. világháború gyermelyi áldozatainak nevei, az országtól 1920. június 4-én elcsatolt területek nevei, nagysága, lakosság száma, miközben gyermekeink elhelyezték a kegyelet és az emlékezés virágait.

Tóth Béla bácsi község építő munkássága előtt a Gyermelyért Érdemérem átadásával tisztelegtünk. A kitüntetést Tóth Béláné Jutka néni, Béla bácsi özvegye vette át.

Hálás szívvel köszönöm meg mindazok közreműködését, akik fellépésükkel, szervező munkával, egyéb közreműködéssel járultak hozzá az avatás emelkedett hangulatához.

Segítőink, fellépőink, közreműködőink, szervezőink voltak:

Villányi Márton, Treszlné Háhn Erika, Mező László, Orosz Attila, Csákvári Adrienn, Mező Kornélia, Szakács Viktória, Sztaskó Andrea, Budainé Szabó Margit, Takácsné Tóth Brigitta, Mező Gabriella, Bederna Klára, Bederna Borbála, Kiss Krisztina, Balázsné Csinger Szilvia, Földháziné Harsányi Margit, Kovács Zsuzsa, Tóth Ági, Végh Zsigmond, Petró Klaudia, Nyíri Róbert, Fridricné Bitter Ildikó, Papp Gáborné, Vass Valéria, Oláh Anita, Nyíri Hajnalka, az iskola pedagógusai, osztályfőnökei, Bederna Kornél, Tolnai Márton, Varga Anna, Brúder Gréta, Kővári Zsófia, Petróczi Bori, ifj. M. Nagy Sándor, Tóth József és az önkormányzat köz munkásai, a polgármesteri hivatal dolgozói,

Az alábbiakban olvashatják a polgármesteri köszöntőt, valamint a szándéknyilatkozat szövegét.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Ünnepelni és emlékezni gyűltünk ma össze, itt Gyermely főterén, ahol Magyarország címerpajzsát mintázó térkő alapon helyeztünk el az I. és II. világháború áldozatainak emlékére elődeink által emelt, s mostanra felújított hősi emlékműveket.

A határainkon túl élő magyarság melletti szolidaritásunkat pedig a „Nemzeti Összetartozás” emlékmű felállításával fejezzük ki.

A Képviselő-testület több ízben tárgyalta a tér átépítésének, az emlékművek áthelyezésének, valamint a „Nemzeti Összetartozás” emlékmű felállításának ügyét.

Gyermelynek mindig is szépek, gondozottak voltak a közterületei, viszont nem volt igazi főterünk, ahol ünnepeinket méltó módon tudtuk volna megtartani. Ugyanakkor a kisgyermekes szülők kérésének eleget téve a tér patakon túli felére költözött és épült át a játszótér, ahol védettebb, árnyékosabb környezetben, valódi grundon játszhatnak kisebb és nagyobb gyermekeink.

Fontos szempont volt, hogy az I. és II. világháborús emlékművek régi helyükről, központi, méltóbb helyre kerüljenek, együtt helyezve el őket a határon túli magyarság előtt tisztelgő, „Nemzeti Összetartozás” emlékművével.

E gondolatokból nőtt ki tehát a jelenlegi tér, ahol most állunk.

Az előkészítő bizottság meghatározta a tér alapját, javasolva azt, hogy Magyarország címerpajzsát mintázó térkő alapon nyerjenek elhelyezést az emlékművek.

Elbírálta a Nemzeti Összetartozás emlékmű megmintázására benyújtott pályázatokat, melynek eredményeképpen a Trianoni békediktátum nyomán elcsatolt hajdani magyar területek az itt látható formában, a megfelelő égtáj felé mutatva jelzik Erdély, Kárpátalja, Felvidék, Délvidék és Órvidék elcsatolt területeinek nagyságát és az adott területen élő magyar lakosság lélekszámát.

A jövőben szeretnénk itt egy hármashidat elhelyezni a patakunkon, mely összekötné a tér három részét. Sajnos e kis patakmedernek jelenleg még sok szépséghibája van, ám a nemrégiben elnyert pályázati támogatásnak köszönhetően a közeljövőben megtisztul, megszépül és településünk, főterünk ékkövévé válik.

A felépítendő a hármashíddal a praktikumon túl, összekapcsolódik majd múlt- jelen- jövő. A játszótéren játszó gyermekek majd átszaladnak ide. Anyukák és apukák hozzák kézen fogva gyermekeiket, s, ha a kérdezők, elmagyarázzák nekik, mit is jelentenek nekünk ezek az emlékművek, kik voltak azok az emberek, kiknek nevét olvassák, elmondják majd gyermekeiknek, mit is jelent nekünk Erdély-Felvidék-Délvidék-Kárpátalja-Órvidék.

Itt tologatják majd a babakocsikban rúgkapáló apróságokat a fiatal anyukák, és idős nénik-bácsik beszélgetnek egymással a padokon, miközben biciklis fiatalok suhannak el mellettünk.

Mert ez a tér nem lehet érintetlen sziget. Élettel kell megtölteni, napjaink részévé, színterévé kell váljon mindaz, amit itt elhelyeztünk.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Egy közösség életében nagyon fontos, hogy megtaláljuk azokat az embereket, akik segítő, jó szándékkal vesznek részt a községet építő feladatokban. Számomra

megtisztelő, hogy a tér létrehozásában, a testületi szándékot követően sok-sok ilyen segítő kéz járult hozzá ahhoz, hogy ma a község életében történelmi léptékű teret és emlékműveket avathatunk.

Önkormányzatunk, azaz az egész község nevében köszönetemet fejezem ki a következő személyeknek.

Köszönöm

- Szám Attila kőműves mesternek, aki a tervek alapján ilyen gyönyörű teret épített nekünk, ami az elkövetkező években ünnepségeink színhelyéül is szolgál majd.
- Incze Kálmán fafaragó mesternek, aki a „Nemzeti Összetartozás emlékművet készítette, áldozatos, szívvel-lélekkel végzett mestermunkáját,
- Papp István kőszobrásznak és Pártl Tamás kőfaragónak, hogy I. és II. világháborús emlékműveinket újjávarázsolták,
- Hullár Norbertnek és Nagy Sándornak a tér esztétikus kialakítását, a locsolórendszer kiépítését. Külön köszönöm a játszótér kialakításának ötletét, majd megépítését, amivel valódi grundot építettek gyermekeinknek.
- Borbély Norbertnek az emlékművek megvilágítását, a locsolórendszer elektromos hálózatának kiépítését.
- Bokros Zsigmondnak, Végh Zsigmondnak, Tóth Ágnesnek, Mezei Zoltánnak és Villányi Mártonnak a mai avató ünnepség szervezéséhez nyújtott önzetlen segítséget.
- M. Nagy Sándornak, a NŐ emlékmű megálmodójának sikeres pályamunkáját, az építési munkálatok koordinálásában nyújtott folyamatos segítséget.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Egy közösség életében mindig vannak fáklyák, akik irányt mutatnak, gondolataikkal, munkájukkal, életművükkel kiemelkedően fontos szerepet játszanak.

Ezen személyek munkájának, életművének elismeréseként a Képviselő-testület megalapította a **"Gyermelyért Érdemérem"** kitüntetést, mely azon élő, avagy elhunyt személyeknek adományozható, akik gyermekyi lakosként a település fejlődésében jelentős szerepet játszottak, közmegbecsülést szereztek;

Gyermely Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2012-ben első ízben adományozza ezen kitüntetést.

A kitüntetésre javaslatot tettek bizottságaink, majd a Képviselő-testület meghozta döntését, mely szerint a kitüntetést **a közösségért végzett kiemelkedő munka, életmű elismeréseként elhunyt Tóth Béla részére adományozza.**

Béla bácsi, mint a Petőfi Termelőszövetkezet elnöke olyan alapokat tett le községünk életében, mely meghatározó volt falunk fejlődése szempontjából. Korát messze meghaladó éleslátással, előrelátással rendelkezett. Vezetésével nyereséges termelőszövetkezet működött, így az elmaradott, poros, sáros kis faluból virágzó település épült.

Nagyon sokat köszönhetünk Neki, és rajta keresztül mindazoknak, akik az irányítása alatt működő termelőszövetkezetben lerakták az alapokat, melyek községünk

lakói számára jövőt teremtettek, átadva a staféta botot és azt a szellemiséget az utódoknak, melynek révén önkormányzatunk a mai napig biztonságban, erős községeként fejlődhet tovább.

Tisztelt Ünneplő Közönség! Kedves Vendégeink!

Ez a nap, számunkra az összetartozásra épülő, harmóniában együtt élő magyar közösségek jelentős ünnepe, településünkön belül, településünk és országunk határain túl.

Ha erősödik a családok összetartása, gazdag lesz egy egész közösség. Ha összefog a közösség a település határain belül, akkor megtalálja az együttműködés jó szándékú lehetőségeit határain túl is. Ha erős közösségek fognak össze, segítve egymást, akkor szilárd alapjaivá válnak az országnak, ezzel támogatva és erősítve az egész nemzet összetartozását.

Másképp nem lehet, mert rögtön hamissá válik minden szándék, ha a gépezet egyetlen csavarja nem így működik.

Fontos, hogy szilárd értékek mellett haladva felismerjük mi az, ami megoszt, ami rombol. Jövőnk minden szinten tisztán látásunkban, összetartozásunk erejében rejlik!

Sokszor, így most is eszembe jutnak Latinovics Zoltán, a nagy magyar színész gondolatai. Tőle idézem:

„Szerte e hazában mondom a verseket, és figyelem a közönséget: nem tudják, mit jelent „magyar”, olyan értelemben, ahogyan Ady ejtette, ahogyan Petőfi lángolta, Balassi élte, Arany szenvedte, Bartók sikoltotta Kodálllyal, Csontváry és Egry festették, ahogyan Kosztolányi féltette, Babits óvta, ahogyan Móricz simogatta.

Nem tudják, nem értik, és félnek attól, ha feléjük tüzelem a szót, ahogyan Vörösmarty és Juhász szavait égetem! Félnek attól, hogy ma nem „modern” úgy érteni, ahogyan értenék.”

Ezek a gondolatok azt üzenik nekünk, hogy ma, amikor a valódi értékek felborulni látszanak, amikor nap, mint nap megküzdünk nehézségeinkkel, igaztalan kritikákkal, elengedhetetlenül fontos, hogy tudjuk, érezzük a súlyát, mit jelent magyarnak lenni.

Tisztelt Határon túlról érkezett Polgármester Urak! Kedves Határon túlról érkezett Vendégeink!

Nem volt olyan régen 2004. december 5-e, amikor az anyaország, a félrevezető propagandának engedve elengedte a határon túli magyarság kezét. Nem voltunk elegen ahhoz, hogy már akkor megszülessenek azok a döntések, amelyek az óta, Istennek hála megszülettek és folyamatosan gyógyítják a régi sebeket.

Mindig megható pillanat számomra, amikor a Köztársasági Elnök Úr által aláírt honosítási, visszahonosítási kérelmet követően állampolgársági esküt tesznek

előttem nemzettársaink. Amikor könnyes szemmel mondják el azt, amit mindig is éreztek, mindig is tudtak, ott a határon túl. Lélekből, igazán. Hogy: **„Magyarországnak hű állampolgára leszek”**. Gondoljunk csak bele mi, akik mindig is itt élünk, mit is jelenthetnek testvéreinknek ezek a szavak. Mit jelenthet pld. a 90 éves nénikének, amikor megkapja magyar állampolgárságát.

A Nemzeti Összetartozás napjának törvénybe iktatása szintén fontos történelmi lépés.

Ez a nap, az 1920-as trianoni békediktátum aláírásának évfordulójára emlékező, június 4-ére eső nemzeti emléknap Magyarországon, melyet 2010. május 31-én iktatott törvénybe az Országgyűlés.

Az Országgyűlés a törvény elfogadásával kinyilvánította: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

Mert mit jelent összetartozni? Mit is jelent a nemzetnek összetartozni? Azt jelenti, hogy a határokat tiszteletben tartva, a történelem viharain megnyugodva, de tudni, hogy léleekben összetartozunk és ennek az összetartozásnak az érzését nem veheti el tőlünk senki.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Örök érvényű igazság, hogy csak az a nemzet, az a közösség építhet igaz jelent, s majd jövőt, aki ismeri történelmét, érti múltját.

Ezért fontos ez a mai nap! Emlékezni kell. Történelmünket, múltunkat értenünk és ismernünk kell.

A hétköznapi forgatagában időnként meg kell állni. Fejet hajtani, emlékezni, léleekben megtisztulni, összetartozásban erősödni.

Magyarságunkra, elődeinkre büszkének lenni, hibáinkat is látva és vállalva múltat idézni.

Ezek az alapok, e nélkül minden húr hamisan zeng.

Ezzel együtt most, a mi legnagyobb feladatunk az, hogy becsülettel és tisztességgel éljük a jelent. Óvva nemzetünk, közösségeink összetartozását határainkon belül, és határainkon túl, megbecsülve a földet, ahol élünk!

Úgy, ahogy Wass Albert mondja:

„Szeresd a Te népedet, nemzetedet, jobban, mint önmagadat, s rajta kívül más isteneid ne legyenek. Tiszteld otthonodat s a földet, melyen élsz, hogy maradékaid is hosszú életet élhessenek rajta!”

Együtműködési szándéknyilatkozat

2012. szeptember 9. Gyermely

A Nemzeti Összetartozás Emlékmű avatása alkalmából Gyermelyre érkezett határon túli magyar települések és Gyermely önkormányzatainak polgármesterei e dokumentum aláírásával kinyilvánítják azon határozott szándékukat, hogy a jövőben településeik, polgárai, szervezeteik keresik az együttműködés lehetőségeit egymással.

Jelen megállapodás célja, hogy kialakulhasson, illetve fejlődhessen az együttműködés e határon túli magyar települések és Gyermely között elsősorban a kultúra, sport, szabadidő, emberi kapcsolatok terén. Különösen nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy az ifjúságnak legyen alkalmunk a megismerkedésre, a barátságra és a kommunikációra, hiszen fontosnak tartjuk a Nemzeti Összetartozás érzését továbbadni és tartalommal megtölteni a következő generációk számára.

*Kókai Rita polgármester
Gyermely*

*Téglás János polgármester
polgármester
Kütt*

*Béres Csaba polgármester
Székelyhíd*

Gajdos István

Beregszász

*Domin István polgármester
polgármester
Izsa*

dr. Murinyi Tibor

Csantavér